

Cirkulære forstaaes, og saaledes kan man vel ogsaa haabe, det er blevet forstaaet af Kommunerne. Og hvis det faktiske Forhold svarede dertil, vilde jeg næsten antage, at det ærede Medlem ikke vilde gøre Indsigelse mod denne Forstaaelse. Det ærede Medlem udtalte ogsaa andre for stærke Ord om dette Cirkulære, at det var utilstedeligt, ulovmedholdeligt. Dertil maa svares, at det da er mærkværdigt, at to efterfølgende Indenrigsministre, om hvilke man ikke kan tro, at de besidde nogen stærk Kærlighed til det radikale Ministerium, fra hvilket Cirkulæret er udgaaet, ikke have hævet dette utilstedelige, ulovmedholdelige Cirkulære. Men hvis nu den ærede Ordfører for Højre (Bramsen) gør sin Tilslutning til den Udbetaling af de 95,000 Kr., der her er Tale om, afhængig af, at dette Cirkulære skulde tages tilbage, er det klart, at dette staaer ganske for hans Regning, ikke for andres, og jeg forstaaer ogsaa den ærede Ordfører for Regeringspartiet saaledes, at han ikke mener det. Han mener, der skal udgaa en Advarsel fra Rigsdagens Side til Kommunerne. Hvorledes denne Advarsel skal komme til at foreligge, ved jeg ikke. Den kan dog ikke komme til at foreligge derigennem, at man vedtager de 95,000 Kr.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds berørte ogsaa Spørgsmaalet om en Bevilling paa 67,200 Kr., som skulde bruges til Forandring paa Telegrafstationen i Postgaarden paa Købmagergade. Ogsaa jeg standsede ved dette meget store Beløb, men jeg har forstaaet det saaledes, at ikke alle Penge ere spildte, at i alt Fald en Del af Beløbet kan komme til Anvendelse, hvis en anden Ordning bliver truffen, at f. Eks. jeg tror at Wheatstones Apparat, der er anskaffet, kunde bruges, naar man flyttede bort fra disse Lokaler og ordnede det hele Forhold anderledes. Men jeg vil gerne udtale min Tilslutning til det ærede Medlems Udtalelse paa et Punkt, nemlig, at det var paa Tide, at vi fik Telegrafvæsenet og Postvæsenet ind under samme Ministerium.

Harald Jensen: Jeg vilde gerne udtale min Beklagelse af den Udtalelse, der kom fra Højres Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), angaaende Hjelpekasserne og Tilskuddet til dem. Stillingen er jo den, at mine Partifæller i det andet Ting havde stillet Forslag om

at forhøje denne Sum med 110,000 Kr., for at Hjelpekasserne kunde yde det Tilskud paa $\frac{1}{3}$, de hidtil have ydet. Dette Forslag gik ikke igennem, og man blev staaende ved de 95,000 Kr., som den ærede Ordfører for Højre omtalte. Jeg vil da sige, at Hjelpekasserne i den kommende Tid ikke ere i Stand til at opfylde deres Forpligtelser, havde jeg nær sagt, saaledes som de hidtil have kunnet, og det betragter jeg som meget kedeligt, da de ere en ganske overordentlig god Institution, som gør megen Gavn. Jeg beklager i det hele det Syn, der synes at være raadende overfor de sociale Spørgsmaal. Det staaer i ret god Samklang med, at Udvalget angaaende Enkers og Enkemænds Børn i lange Tider ikke har holdt Møde, og at altsaa ogsaa den Sag synes at skulle begraves.

Med Hensyn til det Hovedspørgsmaal, der er Tale om, Overflytningen af Personer fra Fattigvæsenet til Hjelpekasserne, er det sagt, at den skete af økonomiske Grunde. Det er i alt Fald ikke Tilfældet alle Steder; om det nogle Steder kan være sket af økonomiske Grunde, skal jeg ikke kunne sige, i hvert Fald i den By, hvor jeg hører hjemme, er det ikke sket af økonomiske Grunde. Stillingen er ganske simpel den, at Hjelpekassen har været nødt til i fuld Forstaaelse med sit Formaal at tage en Del ældre Enker, som ikke have været i Berøring med Fattigvæsenet, under sin Beskyttelse og give dem Tilskud. Samtidig har der imidlertid under Fattigvæsenet paa Grund af Skæbnens Ugunst, Forsørgerens Død og andre vedkommende gamle Kvinder ganske ufor skyldte Aarsager siddet Enker, som have været fuldt saa fortjente til at blive støttede udenfor Fattigvæsenet som de Enker, der ere under Hjelpekasserne. Der er da i den By, jeg tilhører, sket det, at der er gjort et Udvalg af disse Enker. Det er ikke alle Enker, der ere overførte, men det er de Enker, der ved deres Vandel og ved hele deres Stilling have vist sig at være saadanne Personer, at man har ment at burde stille dem i Lighed med de andre Enker. Der er altsaa ikke Tale om økonomiske Grunde her; der er kun Tale om rent humane Hensyn, og det gør mig ondt, at man synes heroppe i dette Ting fra Højres Side at skyde det humane noget til Side ved denne Lejlighed. Jeg vil haabe, at det ikke maa lykkes at føre det Syn igennem, som har givet sig Udslag i den ærede Ordfører for Højres Udtalelser.